

הנותר לעבר ושינגטון באוטובוסים, ברכי בות, במכוניות, במטוסים.

★ ★ ★

אל תפחיר את השוטרים

באוטובוס מצבירים מיפקד. מי רוצה לחזור בלילה לניו יורק? נא לענות כן או לא. מי שמתכוון לקחת חלק בפעולות של מרי אזרחי בפנסאגון, שיענה "לא בטוח". לא בטוח, כי קרוב להדאי שימצא עצמו, בסוף הערב, בבית-סוהר או בבית חולים.

האווירה העליזה באוטובוס, אוירה של פיקניק המוני, גם היא מזכירה לי את הי שירות שלנו בארץ. אולם בין ציחקוק ל ציחקוק, לומדים הבחורים והבחורות את זהירות שחולקו לנו ככתב:

"אחרי ההפגנה ההמונית, יעשה נסיון של פעולה ישירה בפנסאגון... מדריכים מאר מנים יובילו את המעוניינים למקומות שבהם הם יהיו יעילים ביותר... איננו מתכוונים לפרוץ שרשרות שוטרים, או לפרוץ לפנסאגון ככוח. אולם אנחנו נעשה נסיון נמרץ להפריע לעבודת הפנסאגון ולהישאר במקום כל זמן שאפשר.

"במיקרה של התקפה עלינו, עלינו להיש" אר שקטים ובלתי-תוקפניים עד כמה שאפ" שר. עליך להשתמש בטכניקות השונות ש פותחו כדי להקחות את כוחה של התקפה גופנית. נסה'נא להשתלט על זמנך ופחדוך הבעיית.

"אם המשטרה תתחיל לבצע מאסרים, ה" טכניקה הבדוקה היא לשכב ללא נוע, כך שהשוטרים יצטרכו לשאת אותך למכונית המעצר. טכניקה זו היא חוקית בעיר השינג" טון, אבל לא במדינת וירג'יניה (בה נמצא הפנסאגון).

"כרוב המיקרים, מוטב לא לרוץ. אם אתה רץ מן השוטרים, אתה עלול לעודד אותם להיות ברוטאליים. אם את רץ לקראת ה שוטרים, אתה עלול להפחידם ולגרס לפעור לה פזיזה מצידם. זכור: השוטרים הם לרוב אחוזי-פחד, כשהם מטפלים בהמון... בינתים מודיע הטרנזיסטור: "החייילים הקימו מחסום-תיל בגובה של שני מטרים וחצי מסביב לפנסאגון. צחק גדול במכונית. בכניסה לשינגטון ממתין לנו מישמר של שוטרים. הם נראים חסונים ואלי"

לינקולן. משמאל: אורי אבנרי מקשיב לנאוים, בתמונה שצולמה על ידי אחד המפגינים. אותה שעה נאם הדוקטור בנימין ספוק, רופא-התינוקות המפורסם, נגד רצח התינוקות בוויאטי-נאם.

העצרת ההמונית, ממ" בשולי תינים המפגינים ליציאת ה" במטוס, שש, פסלו של מפגינים לעבר הפנסאגון. בין העמודים נראה,

מול פסל לינקולן

משלב ורועות עם הנערה מימיני והסטודנט משמאלי. שילוב הזרועות ררוש כדי לעמוד פאשיסטיים או מצד שוטרים.

מדינה עוברת על פני הטור: "כל הבחור רות, נא להוריד את העגילים." הגברים ה" מעטים שבאו עם עניבות מורידים אותן. יש להסיר כל דבר היכול לפצוע או לחנוק בעת תיגרה.

המתיחות גוברת. הגשר מעל לנהר ה" פוטומאק הוא צהר-בקבוק. צועדים עשרה מטר, נעצרים, עוד כמה מטרים, ושוב צוע" רים.

מחאות-כפיים סוערות. טור של קשישים עובר על פנינו, עם כוח: "ותיקי חטיבת לינקולן" — החטיבה האמריקאית בכרי גאדות הבינלאומיות בספרד. אחריו: טור של מתנדבי חיל-השלום שחזרו הביתה, ו" טור של "חייילים משוחררים — למען ה" שלום, עם כובעים צבאיים ואותות-הצטיי" נות.

ים של שלטים מעלינו, ים של שלטים לאורך הדרך. כמה מהם גסים ממש: "גיג" סון — הפסק! חבל שאביך לא הפסיק בעוד מועד!" או: "היטלר יושב בבית הלבן."

על כרוזים רבים מתנוסס דיוקנו המזוקן של צ'ה גבארה, שנהרג כמה ימים לפני כן. "נקמו את ניקמת גבארה!" והסיסמה העיקרית של היום, סיסמת סרבני הגיוס: "לעזאזל! לא נלך!"

בצד הדרך עומד פסל גדול של חייל אמריקאי מדור קודם, מזויין כרובה. שמו עליו פרחים והשלט: "עזרו לחיילינו — לחזור הביתה בחיים!"

שלטים, שלטים. "עשו ילדים — לא מל" חמה! אומרת הכרזה הנישאת בידי האישי לפני. "אבדון — לפנסאגון! מכריזה בחורה במחצית אדומה ומגפיים מודרניים. היפי, עם שערות ארוכות, נושא (או נושאת?) כרזה האומרת: "המטירו פרחים — לא פצצות!"

עברנו שני קילומטרים. היום הם מאד מתחילים להזיע. המתח פג, ושוב איננו משלבים זרועות. השירות מתערבבות. אני רואה גב של בחורה ועליו השלט: "אני שמחה שבאת."

אנחנו נכנסים לשטה של מדשאות מר" היבות, ליד הנגר. אני מרים את המבט. לפני, על גבעה, בניין מאסיבי. הפנסאגון.

★ ★ ★

"אמריקה היא הולדת נפש..."

הקומיקאי השחור, דיק גרגורי, מק" הבל את פנינו בנאום. "אמריקה היא חולת-רוח. יש להשכיב אותה על ספה ולדבר אל ליבה. זהו מה שאנחנו עושים. אנחנו רופאי-הנפש של אמריקה..."

הקהל יושב על הדשא, אוכל, מקשיב, מוחא כפיים. מהכים.

ליעד, ואייסבלנות גדולה משתלפת עלינו. היעד הוא "יד לינקולן" — בניין-העמודים שבו יושב לינקולן ככורסתו, כפזזה ה" מפורסמת. הוא משקיף לעבר אובליסק אדיר, הקרוי "יד השינגטון", הניצב מן הצד השני של אנשים ארוך. מסביב יש שטחי דשא נרחבים.

אנחנו קופצים מהאוטובוס. האם איחרנו? לא. העצרת נמצאת עדיין בעיצומה. המיצעד הגדול אל הפנסאגון עדיין לא התחיל. המראה מרהיב. מסביב לאגם מרוכזים כמאה עד מאה וחמישים אלף איש מכל הסוגים, ובעיקר — נוער, נוער, נוער. ים של סיסמאות — חלקן מודפסות, חלקן מצוירות ביד. על המדשאות יושבים, ב" קבוצות פרטיות, הרבה אלפי אנשים נוס" פים. זוגות צעירים מחובקים. פה ושם שקוע זוג בנשיקה עמוקה. ידידים נפגשים ומרי" עים זה לזה.

מישהו נואם. מישהי שרה "הללויה!" מעטים מקשיבים. הכל מצפים, בדריכות עליי זה, למה שיבוא אחר-כך — ליד הפנסאגון. כושיית יפהפיה עוברת ליד, כשהיא נושאת כרזה, "שום ויאטי-קונג לא קרא לי כושיית מלונכתי" מולה בא כושי צעיר, הנושא כרזה: "הפסיקו את המלחמה נגד אמריקה השחורה!"

קבוצה של צעירות, במחצאות קצרצרות, נושאות את דגלי החייטי-קונג, כחול ואדום. גבר מזוקן נושא מתחת לבית-השחי "מחקר השחמתי של תורת השפות". כדאי פרו" פסור. כומר קאתולי צעיר, עם צהרון הפוך, משוחח עם נזירות, הנושאות שלט בעל סמל דתי והמילים הנוצריות: "שלום עלי אדמות."

שרה של היפיס, בניס ובנות עם שערות ארוכות, פרחים מאחורי האוזניים, הנושאים כרזות גדולות: "אהבו!" "הבעירו מריד אנה. לא תינוקות!", "עשו אהבה, לא מל" חמה!"

★ ★ ★

פרחים, לא פצצות

בכל שורר סדר מופתי. איש אינו זורק ניירות על הארץ. הבחורה התמירה עם הטבור הגלוי והרגליים היחפות אוכלת את רגל-התרנגול, שמה את העצם בנייר, מכניסה את הנייר לארנקה.

זוהי אמריקה האחרת — אמריקה השונאת את המלחמה, אמריקה השונאת את המישטר, דור צעיר המואס במציאות, הרוצה בעולם חדש. תענוג להיות כאן. אתה אומר לעצ" מך: "אלה הם האנשים שהייתי רוצה לה" כיום גם בחיים הפרטיים."

אחרון הנאומים עדיין לא נואם, אולם התהלוכה כבר יוצאת לדרך. זוהי תהלוכה אינסופית. הרבה רבבות לפני, הרבה רבבות מאחורי.

מדריכים עם סרטים כחולים על השרי חלים נותנים הוראות. "עשרה איש לשורה. לשלב זרועות. זהו אמצעי בטחון." אני

מים. מישהו צועק: "גסטאפו!" משתיקים אותו.

★ ★ ★

עשו אהבה, לא מלחמה!

פרברי העיר מדכאים. שכונות-עוני עצומות. בתים הדומים למצוי בשכונת התקווה. "זוהי אמריקה האמיתית," אומר לי הנגר שלפני. הכושים מהווים רוב בחשיג" טון.

כמעט ואיננו רואים את כיפת בניין הקונגרס, את הבית הלבן. אנחנו מתקרבים

פלאקאט לדוגמה
פלאקאט זה מראה יד, התוחבת את פסל החירות לתוך גרוננו של איש צהוב, המסמל את ויאטי נאם, תוך פקודה: "אכול!". סיסמות אחרות: "תתקנו קודם כל את אמריקה!" — "ירו בגנרלים — לא בחייילים!" — "הבו את חיילינו הביתה עכשיו — בחייילים"